

त्वेन न वस्त्विति स्थादसिद्धान्त एव । आगमे हि
 द्विविध एव पाको मधुरः कटुकश्च तयोर्मधुराख्यो गुरुः
 कटुकाख्यो लघुरिति तत्र पृथिव्यग्नेजोवाय्वाकाशानां
 द्वैविध्यं भवति गुणसाधर्म्याद्गुरुता लघुता च पृथिव्या-
 यश्च गुरुः शेषाणि लघूनि तस्माद्विविधं एव पाक
 इति । भवन्ति चात्र । द्रव्येषु पच्यमानेषु येष्वम्बु-
 पृथिवीगुणाः । निर्वर्त्यन्तेऽधिकास्तत्र पाको मधुर
 उच्यते । तेजोऽग्निवाकाशगुणाः पच्यमानेषु येषु तु ।
 निर्वर्त्यन्तेऽधिकास्तत्र पाकः कटुक उच्यते । पृथक्त्व-
 दर्शनामेष वादिनां वादसंप्रहः । चतुर्णामपि सामर्थ्य-
 मिष्कन्त्यत्र विपश्चितः । तद्द्रव्यमात्मना किञ्चित्किञ्चि-
 द्दीर्घ्यं सेवितम् । किञ्चिद्रसविपाकाभ्यां दोषं हन्ति
 करोति वा । पाको नास्ति विना वीर्यादीर्घ्यं नास्ति
 विना रसात् । रसो नास्ति विना द्रव्याद्द्रव्यं श्रेष्ठमतः
 स्मृतम् । जन्म तु द्रव्यरसयोरन्योऽन्यापेक्षकं स्मृतम् ।
 अन्योऽन्यापेक्षकं जन्म यथा स्याद्देहेहिनीः । वीर्य-
 संज्ञा गुणा येषौ तेऽपि द्रव्याश्रयाः स्मृताः । रसेषु
 न वसन्त्येते निर्गुणास्तु गुणाः स्मृताः । द्रव्ये द्रव्याणि
 यच्चाद्वि विपच्यन्ते न प्रहृषाः । श्रेष्ठं द्रव्यमतो ज्ञेयं
 शेषा भावास्तदान्त्रयाः । अमीमांस्यान्वचिन्त्यानि प्रसि-
 द्धानि स्वभावतः । आगमेनोपयोज्यानि भेषजानि
 विचक्षते । प्रत्यक्षलक्षणफलाः प्रसिद्धाश्च स्वभावतः ।
 नौषधीर्हेतुभिर्विद्वान् परीक्षेत कथञ्चन । सहस्रेणापि
 हेतूनां नाम्बलादिवरेचयेत् । तस्मात्तिष्ठेत्तु भतिमा-
 नागमेन तु हेतुषु । “वस्तूपलक्षणं यत्र सर्वनाम प्रवृ-
 ज्यते । द्रव्यमित्युच्यते सोऽर्थो भेदात्वेन व्यवस्थितः”
 हरिश्चा परिभाषिते १। वस्तुपदार्थे च । “स्वार्थो द्रव्यश्च
 लिङ्गसंख्या कर्मादिरेव च” हरिः लिङ्गसंख्यान-
 न्वयित्वेन सत्वरूपतया च तस्य तथात्वम् । “क्रिया
 न युज्यते लिङ्गक्रियानाधारकारकैः । असत्त्वभूतता
 तस्या इयमेवावधार्यताम्” हरिः । क्रियानाधारकार-
 कत्वेन युज्यते इत्यर्थः । तेन लिङ्गसंख्याकारकत्वान्वयत्वं
 सत्त्वमेव ब्रूयत्वम् । “जदभिहितो भावो द्रव्यवत् प्रका-
 शते” इति भाष्यम् । द्रव्यविशेषहस्तादौ उच्छिष्टदोषादि-
 शुद्धिभेद उक्तः कूर्मपुराणे “उज्ज्वावाक्षपानेषु द्रव्यहस्तो भवे-
 क्षरः । भूमौ निःक्षिप्य तद्द्रव्यमाचम्याभ्युक्षयेत्तु तत् ।
 तेजसं वै समपादय यदुच्छिष्टो भवेद्द्विजः । भूमौ निः-
 क्षिप्य तद्द्रव्यमाचम्याभ्युक्षयेत्तु तत् । यद्रुद्रद्रव्यं करे

धृत्वा भवेदुच्छिष्टमेषान्वितः । आनिधायेतरद्रव्यमाचानः
 शुचितामायात् । वस्त्रादिषु विकल्पः स्यात् न तत्सृष्टा-
 चमेदिह । अरण्येऽनुदके रात्रौ चौरव्याघ्राकले
 पयि । कृत्वा मूलपुरीषं वा दुष्टहस्तो न दुष्यति” ।
 द्रव्यक त्रि० द्रव्यं हरति वहति व्यावहति वा द्रव्य+कन् ।
 १। द्रव्यहारके २तद्वाहके ३द्रव्यावाहके च ।

द्रव्यकल्लं पु० “द्रव्यकल्लः पञ्चधा स्यात् कल्लं पूर्णं रस-
 क्षया । तैलमष्टिः क्रमाज्ज्ञेयं यथोत्तरगुणं मिथे ! वैद्य-
 कोक्ते कल्लादिपञ्चके ।

द्रव्यगण पु० ६० । सुश्रुतोक्ते औषधिविशेषाणां
 सप्तविंशन्निगानां गणभेदे ते च तत्र दर्शिता यथा
 “द्रव्यसंयहणीयमध्यायं व्याख्यास्यामः

अथातः समासेन सप्तविंशद्द्रव्यगणा भवन्ति । तद्यथा ।

विदारोगम्भा विदारी सहदेवा विश्वदेवा श्वेदपा शृथकु-
 पर्णी शतावरी सारिवा क्षणसारिवा जीवकर्षभकौ
 महासहा जुद्रसहाहृहृत्तौ पुनर्नवैरण्डो हंसपटो
 दृष्टिकाल्युषभी चेति । “विदारोगम्भादिरयं गणः पिप्ता-
 निहापहः । शोषगुल्माङ्गमर्दोद्गं श्वासकासविनाशनः ॥

आरग्वधमदनगोपधोष्टाकुटजपाठाकण्टकीपाटलाभूषे-
 न्द्रयवसप्तपर्णनिम्बकुश्टकदासीकुश्टकगुडूचीचित्रक-
 शार्ङ्गटाकरझहयपटोलकिराततिक्तकानि सुषवी चेति ।

आरग्वधादिरित्येष गणः श्लेष्मविषापहः । मेघकुष्ठज्व-
 रयमोक्तगुल्मो व्रणशोषनः २ । वरुणात्तगलगिम्पुत-
 कारीमेघश्लेष्मीपूतीकनक्तमालभोरटानिगमन्यसैरीयकहय-
 विम्बीवसुकवसिरचित्तकशतावरीवित्ताजश्लेष्मीदर्भा हृह-
 तीहयश्चेति । वरुणादिगणोद्घोषे कफमेदोनिवारणः ।

विनिहन्ति शिरःशूलं गुल्माभ्यन्तरविद्रुधीन् ३ । वीरत-
 रुचहृचरहयदर्भहृत्तादनीयुन्द्रानलकुशकाशाश्रमैदकार्ग-
 मन्वभोरटावसुकवसिरभङ्गकुकुरहृत्केन्द्रीवरकपोतवह्नाः

श्वेदपा चेति । वीरतर्वादिरित्येष गणो वातविकारसृष्टा
 अश्वरीशर्करामूलकच्छ्रापातरुजापहः ४ । सालसारा-
 लकर्णखटिरकटरकालस्तम्बकसुभूर्जमेघश्लेष्मीतिनिगम-
 न्द्रगशिशपाशिरोषासनधवार्जुनतालशाकनक्तमालपूतीकाः

श्वकर्णशुष्कि काबीयकश्चेति । सालसारादिरित्येष
 गणः कुष्ठविनाशनः । मेघपाण्डुमयहरः कफमेदो-
 विशेषणः ५ । रोध्रसावररोध्रपलाशकुटसटाशोकफल्ली-
 कटफलैलवालुकसुझकीलिङ्गिनीकदम्बसालाः कदली

चेति । एष रोध्रादिरित्युक्तो मेदःकफहरो गणः